

տեսած է զՇուշան , Այ . հրեշտակը պիտի հետձու կտրէ զինքը մէջտեւ
զէն երկուքիւ Իսկ միւս սուտ մկայն՝ որ սղոցոյն ներքեւ Շուշանը տեւ
սած կ'ըսէ , նոյն հրեշտակին ձեռքը պիտի սղոցուի սրով : Եօթանաս-
նից յունական թարգմանութիւնն ունենալով սոյն բառախաղը (լատինա-
կանը չունի զայս) , մեր թարգմանիչը ուղիւր են պահել նոյնը հայերէ-
նի մէջ եւ այս պատճառաւ ստեղծած են հետձի եւ սղոցի անուններն .
ասիկայ ոչ միայն իրենց վերջին աստիճան ճշդութեամբ թարգմանելուն
բացերեւ հաւաստիք մ'է , այլ եւ կը ցուցնէ թէ՛ ըստ օրինաց կազ-
մութեան լեզուիս մերոյ կարելի է նոր ըսուեր իսկ ստեղծել 'ի պահան-
ջել հարկին :

Եղան ոմանք որ այս բառախաղէս հետեւցընել ուղեցին՝ թէ Դա-
նիելի բնագիրն սկզբնաբար յունարէն գրուած ըլլայ , մասաւանդ որ
այսօր երբայական Առտուածաշուշին մէջ թիբրի է այս մասն : Այս հետեւ
ւութիւնը սակայն ուղիւ չէ . թէպէտ երբայեցիւնի մէջ չկայ յայտմուս
սոյն պատմութիւնը , այսու ամենայնիւ անշուշտ Եօթանասնոց սոյն
պիտի բառախաղ մը նշմարած պիտի ըլլան երբայական բնագրին մէջ՝
որ իրենք եւս նոյնն հաւատարմութեամբ անցուցած են յունարէն թարգ-
մանութեան մէջ , ինչպէս մերոնք նոյնն ըրած են հայերէնի մէջ :

Յ. վ. Մ.

ԼՈՒՑԿԻՆ

Մարմինին վըրայ ճերմակ , ազաղուն՝

Գըլուխ մը ունէր երազով լեցուն .

Նա լոյս սփռելու տենչով կը մաշէր

Երբ սեւ խորհուրդի պէս հանէր գիշեր :

Նեղ տուփի մը մէջ՝ նըման գնդանի՝

Ընկերներուն հետ բանտեցին զանի .

Կատաղած՝ չէր կրնար զօպել իր յոյզեր ,

Նա չար խաւարին դէմ կոտել կ'ուզէր :

Գիշերը հասաւ գողի պէս յուշիկ ,

Եւ տուփը բացաւ ձեռք մը քնքուշիկ .

«Դե՛հ , ելի՛ր» , ըսաւ ձայն մը աղջրկան ,

«Խաւարն սպաննէ՛ , դարձի՛ր յաղթական» :

Ուրախ էր լուցկին . հասած էր ըրպէն .

Ախոյեաններու սրտեր կը արփեն .

Ո՛շտ , ի՛շտ . . . եւ ահա լոյս մը կայծակի ,

Կը մեռնի խաւար , նոր կեանք կը ծագի :

Լուցկին մօտեցաւ եւ մէկ սիրականձ

Համբոյր դըրոյմեց կանթեղին շրթանց .

Կեանքը լըման էր . պատեր ծափ դարկին .

Լուցկին յաղթական մօտ էր իր փառքին :

Եւ ահա աղջիկն փըչեց զայրագին ,

Թըքաւ լուցկին լոյսէ պըսակին ,

Ջայն դետին նետեց , առաւ ոտքին տակ .

— Լուցկին գոհ սրտով եղա՛ւ նահատակ :

ՄԽԻԹԱՐ ՊՈՆՏԱՅԻ